

MÁRIA CHLEBANOVÁ, FOTO ARCHÍV MISIJNÝCH DOBROVOLNÍKOV

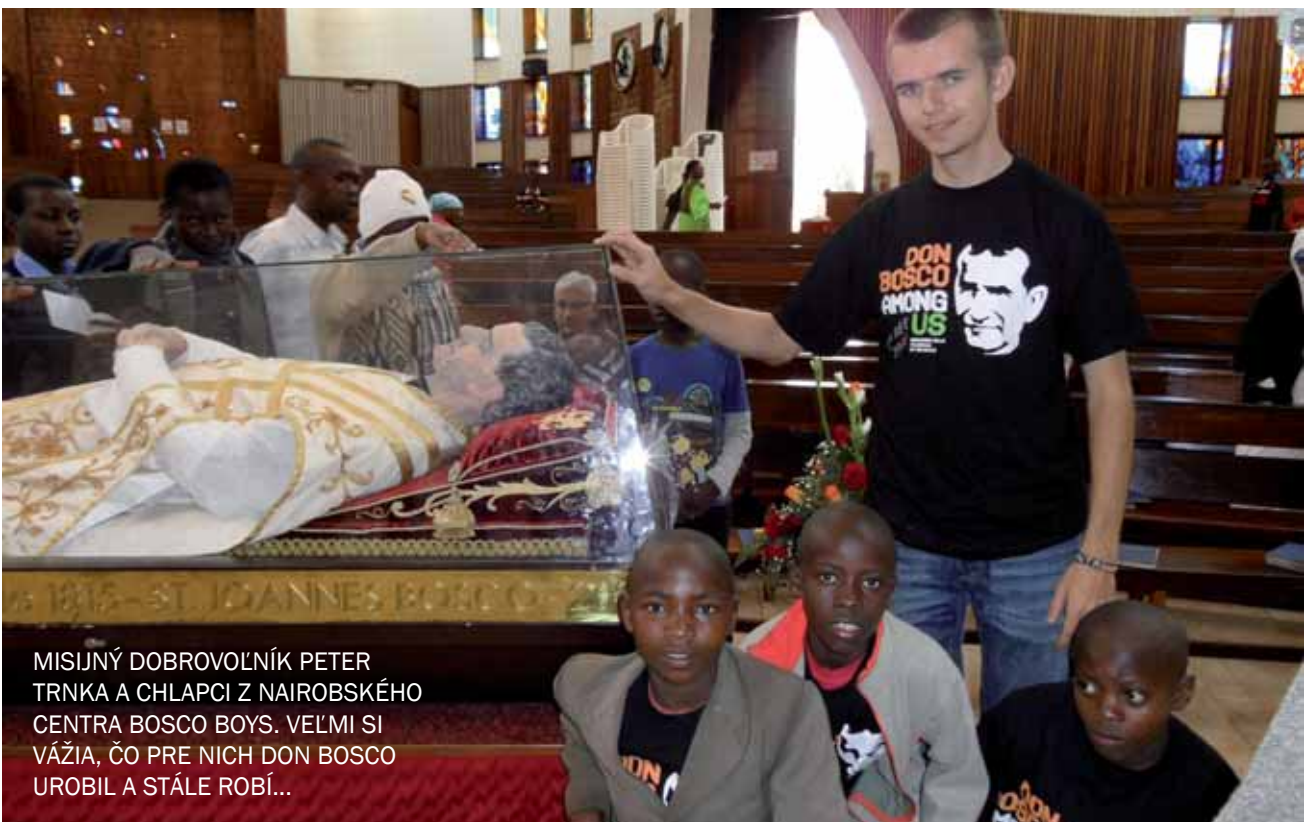
Cesta dona Bosca za najchudobnejšími

SALEZIÁNI NA CELOM SVETE SA PRIPRAVUJÚ NA OSLAVY 200. VÝROČIA NARODENIA ICH ZAKLADATEĽA SV. JÁNA BOSCA. SÚČASŤOU PRÍPRAV JE PUTOVANIE RELIKVIÍ DONA BOSCA (VOSKOVÁ FIGURÍNA V ŽIVOTNEJ VEĽKOSTI, V KTOREJ SÚ ULOŽENÉ OSTATKY SVÄTÉHO).

Urna s relikviami začala svoju púť v Turíne 25. apríla 2009 a navštívi viac ako 130 krajín po celom svete. Niektorí naši slovenskí misijní dobrovoľníci, o ktorých sme už písali v našom časopise, prežili priamo na misii v Afrike – v Keni, Angole a Južnom Sudáne stretnutie s donom Boscom. Ako na to spomínajú?

KEŇA, JANKA MAJDOVÁ A PETER TRNKA

Janka Majdová je právnička a rok pôsobila medzi deťmi z ulice v centre Langata v Nairobi, hlavnom meste Kene. Peter Trnka zas vyučoval v nairobskom centre Bosco Boys. „Don Bosco po prvýkrát prišiel na africký kontinent. Prípravy boli, samozrejme, veľké. Deti nacvičovali pro-

MISIJNÝ DOBROVOLNÍK PETER TRNKA A CHLAPCI Z NAIROBSKÉHO CENTRA BOSCO BOYS. VEĽMI SI VÁŽIA, ČO PRE NICH DON BOSCO UROBIL A STÁLE ROBÍ...

JUŽNÝ SUDÁN – SLAMENÝ KOSTOLÍK V IBBE:
PRÍCHOD RELIKVIÍ DONA BOSCA BOL PRE
VŠETKÝCH OBROVSKOU SLÁVNOSŤOU.

gram, piesne, básne, scénky... Duchovnú prípravu tvoril deviatnik k donovi Boscovi a modlitba sv. ruženca na tento úmysel," hovorí Janka. V centre Langata bola urna s don Boscom len pol hodiny, no donboscovská nálada tu vládla už od rána. Príprava výzdoby, posledné skúšky, film o sv. Boscovi. „Po tom, ako urna zakotvila na našom nádvorí, ju všetky deti obkolesili a predstavili to, čo si na túto príležitosť pripravili. Ako som ja osobne prežila tieto chvíle? V hlave sa mi stále preháňalo, čo by si asi myslel don Bosco, keby tu teraz skutočne bol. Ako by reagoval v situáciách dnešnej doby.

Peter prežil toto stretnutie spolu s chlapcami v centre pre deti z ulice a spomína naň takto: „Pre mňa osobne a naše centrum Bosco Boys bol určite najvýnimočnejší moment, keď don Bosco prišiel vo večerných hodinách priamo k nám. Privítať sme ho išli ku hlavnej ceste, ktorá je vzdialená od Bosco Boys asi 15 minút. Keď prišiel, v zástupe so sviečkami sme ho sprevádzali do centra.

Priznám sa, zo začiatku som úplne nerozumel, prečo jeho relikvie putujú po svete. Ale práve v tých momentoch, keď chlapci začali vyhrávať na dychových nástrojoch a s veľkou radosťou sa ujali dona Bosca, som si pripomenul jeho životopis. Don Bosco sa sťahoval s chlapcami z jedného miesta na druhé po uliciach Turína. Tiež zobrali nástroje, spievali piesne a radovali sa. Keď don Bosco prišiel priamo do centra pre deti z ulice, poukazovali sme mu školu a potom bola svätá omša plná

afrických tancov a spevu. Mnohí s ním zostali až do hlbokej noci a v modlitbách mu odovzdávali svoje starosti, ale aj radosti," hovorí Peter a dodáva, že chlapci z centra si veľmi vážia, čo pre nich don Bosco urobil a stále robí. Ulice Nairobi sú totiž veľmi podobné práve tým turínskym v jeho časoch. On im dáva nádej, ktorú potrebujú.

JUŽNÝ SUDÁN, TOMÁŠ LAŠTÍK

Tomáš strávil rok na misiách v Južnom Sudáne, učil v saleziánskej škole v hlavnom meste Jube informatiku. Časť misie strávil na misijnej stanici v Maridi, kde tiež vyučoval a venoval sa mladým aj vo voľnom čase. Tomáš pochádza z Námestova a dnes pracuje ako informatik v Žiline.

„Príchod relikvií dona Bosca do Južného Sudánu bol pre všetkých obrovskou slávnosťou. Ľudia sa už dlho pripravovali na jeho príchod - skladali nové pesničky v domorodých jazykoch, nacvičovali tance, pripravovali vlajky na privítanie. Osobitú atmosféru podčiarklo aj to, že relikvie tam boli práve počas sviatku dona Bosca. Saleziáni sa snažili zorganizovať všetko tak, aby sa relikvie dostali do čo najviac farností k čo najviac ľuďom. Snažili sa vybrať miesta, ktoré by si vybral asi aj don Bosco - utečenecký tábor, väzenie, nemocnica... Všade bolo vidno, že ľudia chcú privítať najlepšie, ako vedia. Bolo cítiť úprimnú radosť a vďačnosť za to, že saleziáni nezabudli ani na nich, žijúcich „na konci sveta“. Na záver návštevy patróna mla-

POZRIEŤ SA
NA CELÚ VEC
SRDCOM...

SPRIEVOD Z MARIDI-MANGUO V JUŽNOM SUDÁNE, KTORÝ SA VYBRAL DON BOSCOVI NAPROTI PRIVÍTAŤ HO. NIEKOĽKO HODÍN SA VŠADE NAKOLO OZÝVAL SPEV A KRIK NA OSLOVU PRÍCHODU DON BOSCA.

dých v Južnom Sudáne sa konal na futbalovom štadióne v hlavnom meste Jube mládežnícky festival na jeho počesť.

ANGOLA, TERKA JURISOVÁ A ĽUBKA SKYČÁKOVÁ

Terka Jurisová je učiteľka a aj na misiách v Angole sa venovala deťom v škole i mimo nej. Terka vždy rada fotografovala. A táto záľuba jej priniesla nezabudnuteľné zážitky. Počas jedného mesiaca sprevádzala ako fotografka relikvie dona Bosca na jeho ceste po Angole.

„Don Bosco začínal svoj deň na ceste. Buď v lietadle, alebo v svojom špeciálnom aute, vyrobenom len pre túto príležitosť. Obsluhovať relikvie bolo celé umenie. Preto s donom Boscom prileteli do Angoly aj technici, vodiči a logista. Spolu päť ľudí, ktorí mali na starosti všetko, čo bolo spojené s pohybom relikvií. V každom mieste čakalo dona Bosca veľké množstvo ľudí s úsmevom, napätím, zvedavosťou, bázňou a širokým odtieňom pocitov... hudba, moderátor, slovko na privítanie, kultúrny program, procesie, omša, ďalšie procesie a príchod do iného kostola, adorácie, modlitby a potom celá noc rôznych aktivít od premietania filmu až po tiché uctievanie.“

A ako Terka osobne prežívala tieto momenty stretnutia? „Ešte mám pred očami okamih, keď sa otvorili dvere na maličkom lietadle a ja som uvidela dona Bosca. Cítila som silnú zmes rešpektu, bázne, strachu až som sa musela prinútiť dvihnúť fotoaparát a zaznamenať tieto drahocenné chvíľky. Počas celej púte som mala ustavič-

ne nedostatok spánku, jedla, pitia a času... nič z toho ma však nedokázalo znechutiť a každé ráno som sa znova a znova tešila, kedy uvidím tvár dona Bosca. Dával mi obrovskú silu. Za ten čas sa pre mňa stal otcom, klenotom, na ktorý som neustále dávala pozor.

Od tohto stretnutia mám k don Boscovi bližšie. Ako keď ste na výlete s dobrým kamarátom. Je vám spolu dobre, zabávate sa, rozprávate sa, zdieľate svoje radosti, starosti, obavy... a potom príde čas, keď sa musíte rozlúčiť a každý ide svojou cestou. Môžete si síce napísať, telefonovať, ale ja to s donom Boscom riešim cez modlitby.“

Druhá z nich, Ľubka, strávila v Angole viac ako rok života s deťmi a mladými v škole i pri hrách. Na návštevu dona Bosca rada a živo spomína.

„Osobne si veľmi dobre pamätám na deň, keď sme šli spolu s ostatnými dobrovoľníkmi a chlapcami z nášho centra, ktorí výlet dostali ako odmenu za mesačné dobré správanie, čakať urnu dona Bosca na letisko do Luandy. Prišli sme tam hádam štyri hodiny, ak nie viac, pred priletom lietadla. Bolo tam množstvo veriacich, väčšinou saleziánskych mladých z centier, najmä z Luandy, ale aj zo vzdialenejších saleziánskych centier v Angole. Obdivovala som ich obrovskú motiváciu - tancovali a spievali, zatiaľ čo ja som sa triasla od zimy a bola som dosť znechutená z nekonečného čakania,“ spomína Ľubka a dodáva: „Pravdupovediac, nevedela som, čo si mám o tom celom myslieť... Bude to možno čudné, ale vôbec nič som necítila, žiadne nadšenie. Vedela som, že príde relikvia - samotná ruka dona Bosca, ktorou žehnal toľkých chlap-

NEDOČKAVÍ JUHOSUDÁNSKI CHLAPCI S PRIPRAVENÝMI BUBNAMI A VLAJKAMI NA PRIVÍTANIE DONA BOSCA.

cov z ulice, ukrytá vo voskovej figuríne, znázorňujúcej tohto veľikána... Nikdy som sa s ničím podobným nestrela - mať relikvie nejakého svätca vo svojej blízkosti. Nevieť - možno to bolo únavou alebo príliš rozumovým vnímaním celej veci, ale prvé stretnutie s relikviami dona Bosca som vôbec duchovne neprecitila... Asi tak po týždni prišlo na rad aj naše centrum v Kala-Kala. Návšteva dona Bosca bola starostlivo naplánovaná - kedy príde urna, kto

bude mať príhovor a najväčší priestor sa, samozrejme, venoval osobnej modlitbe a možnosti osobného stretnutia sa s donom Boscom. Návšteve predchádzali veľké prípravy. Celé naše centrum sme kompletne vyupratovali - chlapci pomáhali, ako vedeli a môžeme povedať, že nikomu sa v práci pre príchod tak veľkého svätca nelenilo. Samozrejme, mali sme aj možnosť duchovnej prípravy - spolu sme si pozreli film o donovi Boscovi, taktiež na večerných a ranných príhovoroch sa o ňom veľa medzi chlapcami hovorilo.

Zvedaví na vzácnu návštevu boli aj obyvatelia blízkych dedín. Prekonali aj niekoľko kilometrov pešo, aby sa s ním mohli stretnúť. Prišlo ich množstvo... „Napriek tomu, že celá návšteva tohto svätca trvala iba hodinu, prežila som ju úplne inak - v tom pravom duchovnom zmysle slova. Keď som videla celé tie húfy ľudí, ľudí jednoduchých, tak veľmi chudobných, ľudí na najnižších priečkach úspešnosti komerčného sveta, prichádzať k urne, ako sa skláňali a šepkali svoje modlitby... a keď som potom videla pristupovať deti k donovi Boscovi, ako sa ho svojimi malými rukami snažia dotknúť, myslím si, že som to celé pochopila srdcom...“

Pochopila som, že tento don Bosco síce vyzerá ako tie slávne voskové figuríny, že relikviu pravej ruky vôbec nevidieť, pretože je skrytá v samotnom „voskovom“ tele a človek to na prvý pohľad nemusí celkom rozumovo prijať..., ale keď sa pozrie na celú vec ešte raz - cez vieru týchto ľudí, ktorých život vôbec nie je ľahký, začne vidieť srdcom... A vtedy som uverila, že prišiel k nám skutočne „on“.“ ■

Chudoba ho oberá o vzdelanie

Volám sa Eric.

Žijem so svojou mamou
a tromi braťmi
v dedinke Unna
na severe Ugandy.
Mám 9 rokov
**a mojim snom
je stať sa lekárom.**

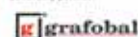
Zapojte sa do kampane
„Pôstna krabička pre Afriku“
a podporte stavbu centra SKCH pre deti
postihnuté HIV a AIDS na severe Ugandy.
Viac na www.charita.sk

Akým iným spôsobom môžete prispieť:

• Zaslaniem príspevku na účet Slovenskej katolíckej charity - 4008018424/7100 v ČSOB, s.č. 174
• Rozpisou SMS v tvare SMS mediálne CHARITA na číslo 877. Cena Rozpisovej SMS správy je 2 €.

Generálni partneri:

Mediálni partneri:

